

Postanowienie z dnia 11 maja 1998 r.

II UZ 30/98

Kasacja sporządzona przez adwokata, którego pełnomocnictwo było ograniczone do występowania przed sądami pierwszej i drugiej instancji, podlega odrzuceniu, jeżeli brak właściwego umocowania nie zostanie uzupełniony przez dołączenie pełnomocnictwa do wniesienia kasacji.

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska, Sędziowie SN: Roman Kuczyński (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 maja 1998 r. sprawy z powództwa Eugeniusza S. przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi Zespolonemu w K. o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 26 stycznia 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 1997 r. Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Kielcach oddalił powództwo Eugeniusza S. o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy ustalając w oparciu o zeznania świadków i opinie biegłych sądowych lekarzy, że zdarzenie z dnia 21 października 1994 r. nie było spowodowane przyczyną zewnętrzną a zatem nie zaszedł wypadek przy pracy.

Wyrokiem z dnia 24 września 1997 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego, dzieląc jego ustalenia i wnioski.

Wyrok ten zaskarżył kasacją pełnomocnik powoda, reprezentujący go w postępowaniu przed Sądami obu instancji.

Pismem z dnia 8 grudnia 1997 r. Sąd Wojewódzki wezwał pełnomocnika powoda do przedstawienia pełnomocnictwa do występowania w postępowaniu kasacyjnym pod rygorem odrzucenia kasacji, a następnie postanowieniem z dnia 26 stycznia 1998 r., wobec ustalenia, że pełnomocnik otrzymał wezwanie dnia 13 stycznia 1998 r., lecz się do niego nie zastosował - odrzucił kasację.

Zażalenie na to postanowienie wnosi o jego uchylenie podnosząc, że adwokat działał na podstawie pełnomocnictwa przed Sądami obu instancji i że nie zostało mu ono cofnięte.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Jeżeli przepis art. 393² § 1 KPC wymaga wniesienia kasacji przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym (wyłączywszy przypadek opisany w § 2 tego przepisu), to nasuwa się oczywisty wniosek, iż pełnomocnik do wniesienia kasacji winien być ustanowiony przed jej wniesieniem, a pełnomocnictwo to winno tę czynność obejmować, czy to w postaci zlecenia strony, czy to w postaci ustanowienia pełnomocnictwa z urzędu przez Sąd.

Musiało ująć uwadze pełnomocnika, iż złożone przez niego [...] pełnomocnictwo z dnia 11 lutego 1995 r., zawiera wprawdzie wydrukowaną treść, z której wynika umocowanie do występowania we wszystkich instancjach sądowych, urzędach państwowych i administracyjnych, jednakże przeciwko uznaniu, iż umocowanie to dotyczy także instancji kasacyjnej przemawiają odrębne dopiski, w których charakter pisma wskazuje, że nie pochodzą od powoda - a z których wynika, że pełnomocnictwo dotyczy spraw w Sądzie Rejonowym-Sądzie Pracy w Kielcach i w Sądzie Wojewódzkim w Kielcach. Oznacza to, że pełnomocnik - najprawdopodobniej za akceptacją powoda, skoro pod tymi dopiskami jest jego podpis - sam ograniczył zakres swego umocowania. Tak to zrozumiał Sąd Wojewódzki, skoro po wniesieniu przez dotychczasowego pełnomocnika kasacji wezwał go do uzupełnienia jej braku przez dołączenie pełnomocnictwa obejmującego instancję kasacyjną. Rzeczą pełnomocnika zatem było sprawdzenie, jaki zakres umocowania posiada jego pełnomocnictwo [...], czego jednak nie uczynił ani po wezwaniu Sądu, ani nawet po odrzuceniu kasacji i wniesieniu zażalenia, którego treść dowodzi niezrozumienia istoty zagadnienia.

Nie byłoby bowiem kwestii pełnomocnictwa do wniesienia kasacji, gdyby pełnomocnictwo [...] nie zawierało wyraźnego, odręcznie dopisanego ograniczenia do Sądów obu instancji w Kielcach. Jeżeli druk pełnomocnictwa nie zawierał takiego ograniczenia, to zamieszczenie w nim dopisków ograniczających należy uznać za świadome i celowe, a tym samym przyjąć, że na reprezentowaniu przed Sądem Wojewódzkim pełnomocnictwo to wygasło. W przeciwnym razie Sąd Wojewódzki nie żądałby uzupełnienia braku kasacji przez dołączenie stosownego pełnomocnictwa.

Skoro zaś dotychczasowy pełnomocnik nie zastosował się do tego wezwania i brak kasacji nie został uzupełniony, to zasadnie została ona odrzucona. Należy bowiem stwierdzić, iż ustawodawca w art. 393² § 1 KPC używa sformułowania, że kasacja powinna być „wniesiona” przez „pełnomocnika” - adwokata lub radcę prawnego, co w odróżnieniu od czynności jej sporządzenia przez osobę posiadającą wymagane prawem kwalifikacje winno być wykazane pełnomocnictwem obejmującym czynność wniesienia wynikającą z umocowania udzielonego przez stronę lub z ustanowienia pełnomocnika przez sąd z urzędu. Samo opatrzenie pisma zawierającego kasację pieczętkami i podpisami osoby posiadającej kwalifikacje adwokata lub radcy prawnego może dowodzić tylko faktu sporządzenia kasacji przez osobę uprawnioną, nie jest jednak równoznaczne z wykazaniem, że autor kasacji posiada pełnomocnictwo do jej wniesienia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁸ w związku z art. 397 § 2 i 385 KPC postanowił jak w sentencji.

=====